

Redegørelse om undersøgelse af anvendelsen af klassifikationsmodeller i Sparekassen Sjælland-Fyn A/S

Finanstilsynet gennemførte i februar 2020 en undersøgelse i Sparekassen Sjælland-Fyn A/S. Undersøgelsen omhandlede blandt andet sparekassens praksis for governance i relation til gennemførelse af klassifikation på privat- og erhvervskunder, anvendelsen af klassifikationen i risikostyringen samt praksis for governance i forbindelse med udvikling, drift, test og vedligehold af klassifikationsmodeller.

Sammenfatning og risikovurdering

Undersøgelsen viste, at klassifikationsprocessen i Sparekassen Sjælland-Fyn grundlæggende foregår på samme måde som i andre pengeinstitutter. Sparekassen havde i lighed med andre institutter valgt, at der ikke gennemføres kontrol af den fastlagte klassifikation forud for bevilling og effektivering af nye eksponeringer. Dette gav risiko for, at klassifikationen ikke er korrekt, og at nye lån og kreditter gives med en højere risiko end ønsket.

Sparekassen gennemførte forskellige kontroller og stikprøver med henblik på at minimere denne risiko. Dette skete, dels ved at bevillinger foretaget på højere niveau skal omfatte en vurdering af klassifikationens rigtighed, dels ved gennemførelse af stikprøvekontroller af gennemførte klassifikationer i sparekassens interne kontrolgrupper, der er funktionsadskilt fra bevillingsgruppen.

Med baggrund i det modtagne materiale og den gennemførte undersøgelse vurderede Finanstilsynet, at sparekassen i sine forretningsgange og arbejdsbeskrivelser ikke i tilstrækkelig grad havde opstillet specifikke rammer for og krav til, hvordan gennemførelsen af kontrollen med klassifikation skal gennemføres, herunder toleranceværdier for omfanget af mangler og fejlklassifikationer. Sparekassens praksis på området svarede ikke til god praksis.

Sparekassen var afhængig af, at information om kunder, der ikke automatisk indgår i klassifikationsmodellerne, opsamles og registreres manuelt. Dette gav risiko for, at sparekassen ikke har et retvisende billede af kundernes bonitet. Sparekassen blev anbefalet at gøre forretningsgangen for klassifikation mere specifik og operationel med henblik på at sikre, at alle medarbejdere handler korrekt på information om kunderne.

Sparekassen anvendte kun i begrænset omfang klassifikation til f.eks. at beskrive og fastsætte udlånsstrategi og mål for sammensætningen af udlånsporteføljer samt indtaget af nye kunder. Dermed afveg sparekassen fra god praksis på området.

Sparekassens klassifikationsmodeller var procykliske. Ledelsen var opmærksom på dette, men procyklialitet havde ikke nogen fremtrædende rolle i ledelsens vurdering af udlånsporteføljen og den fremadrettede styring og strategi.